

NỘI NHẤT KHÔN NGƯỜI

Tác Giả: Kha Lăng Đa

Thứ Năm, 16 Tháng 2 Năm 2012 10:10

Đã hơn 37 năm rồi mà tôi vẫn không quên được những khoảnh khắc niềm êm đềm đã gặp gỡ tôi và đưa em “cốt chèo” quê miền Trung, nơi quê hương có núi non, sông Trà.

Tôi là người Nam, quê miền biển miền gòn Vũng Tàu, đến tu nghiệp không, đi lính, phiêu bạt ra miền Trung và cưới vợ là “xõ xoàng mớ chĩnh”- Quê hương Ngãi. Vào tôi vào Nha Trang để đi học. Lúc tôi còn là Sinh Viên Sĩ Quan ở Trung Tâm Huấn Luyện Không Quân đã vướng tình yêu quê hương “pha” Nha Trang và đã yêu nàng tha thiết! Lúc ra trường, tôi được ưu tiên chọn nơi phục vụ tại xã biển miền y.

Sau 2 năm ở Nha Trang, trở về quê hương tôi đi ra trường ở “Đà Nẵng” cưới lính tàu bay là Không Đoàn 41 – Đà Nẵng. Nàng theo tôi trở về quê cũ, thết thết đúng là duyên nợ!

Đưa em “cốt chèo” cưới tôi tên là Châu Đình Phúc, sĩ quan phòng 3 của Sĩ Đoàn II Bộ Binh ở trại Hoa Lư – Quê hương Ngãi. Phúc cưới cô em vợ cưới tôi tên Ái Phương lúc cô nãy mới đúng độ “trắng tròn lẳn”, xinh đẹp, đẹp thướt thướt và còn đang đi học. Sau Ái Phương, còn 2 nàng nữa tên Thủy và Liên. Lúc tôi cưới vợ thì Phúc và Phương đã có 2 đứa con gái tên Liên và Tuy nhiên. (Hai tên này ghép lại thành Liên Tuy nhiên có nghĩa là sự nghiệp !!). Họ nhau mới biết, tôi và Phúc cùng tham gia “Quân Trường Miền”- Trường Bộ Binh Thủ Đức. Phúc học khóa 18. Tôi học khóa 19, được tuyển chọn qua Không Quân.

Phúc có tầm vóc trung bình, cao khoảng 1m65, tóc hớt cao, khuôn mặt rắn rỏi, kiên nghị, những Phúc rất vui tính. Điếm được biết là Phúc có một cái răng vàng. Tôi nhớ lại trong Nam ở thập niên 60, trai gái miền quê hay bắt một cái răng vàng để làm tăng thêm sự duyên dáng cho mình. Bị vợ yêu nhắc nhở “Khúc ca ngày mùa” cưới nhạc sĩ Lam Phương bắt các cô, các cậu sự nghiệp lại câu đố đố ca, chọc quê nhau: “ Cười lên đi cho răng vàng sáng chói!”. Điếm được biết thết hai là tôi cưới bao giờ thết Phúc mới được “civil”, hiểu như nó mới quân phục sự nghiệp.

Phúc cùng tu nghiệp với tôi, những luôn xông hơ bưng em với tôi rất ngọt. Vì gặp những Quê Trường và hay nói nhanh, những khi tôi nghe những câu nói của Phúc và báo nó lập lại. Nhớ lúc tôi Phi Đoàn 114 ở Nha Trang đi ra Phi Đoàn 110 - Đà Nẵng, hôm nay bay yểm trợ cho cuộc Hành Quân Lam Sơn 54 ở vùng hơ tuy nhiên, khi liên lạc máy vô tuy nhiên với cánh quân thu được đến với Nhảy Dù, anh hùng viên những Quê Trường “gặp công điếm” mà tôi nghe không được, yêu

NỘI NHỒ KHÔN NGUỒI

Tác Giả: Kha Lăng Đa

Thứ Năm, 16 Tháng 2 Năm 2012 10:10

Năm 1973, tôi đợc vớ Sài Gòn đợc đợc i mợc ng Ngày Quân Lợc 19-6. Trong bợa tiợc do Tợc ng Thợc ng khoợn đợc 211 chiợn sĩ xuợt sợc tợc i Dinh Đợc Lợp, tôi nhìn sang bàn bên cợnh, thợc y mợc t quân nhân mang phù hiợu “Con cá hóa long” cợc Trung Đợc 5 (tợc là Trung Đợc cợc a Phúc). Tôi vợc i đợc n hợc i thăm tin tợc cợc a Phúc thì đợc c anh lính ợc y cho biợc t:

_ Căn cợc West Quợc Sợc n bợc Cợc ng quân tràn ngợp, nó bợc t Đợc i úy Phúc đợc n đi. Đợc i úy Phúc khợc cợc i nên bợc chúng nó bợc n ợc ng chợc t tợc i chợc .

Tôi không có thì giợc hợc i ngợc i lính nợc y thêm nợc a. Giợc a tiợc vui đợc y cao lợc ng mợc vợc mà tôi bợc ng nghe tê đợc ng cợc vợc giác và cợc lòng mang nợc ng nợc i đợc n đau, thợc ợc ng tiợc c mợc t đợc a em “cợc t chèo” đợc ng cợc m, bợc t khuợc t trợc cợc kợc thù. Nhợc ng lợc i nó nói vợc i tôi trợc cợc kia nhợc mợc t lợc i nguyợc n. Nó đợc giợc đợc ng lợc i nguyợc n ợc y nhợc đợc nhợc đợc ng vào cợc t!
Trong lợc n vợc phép ợc Quợc ng ngợc, tôi đợc thuợc t lợc i tin tợc c tôi biợc t đợc cợc vợc Phúc cho em vợc tôi nghe. Ái Phợc ng trợc i:

_ Không phợc i vợc y đợc anh.! Anh Phúc vợc n còn sợc ng mà!

Tôi nhìn vào đợc mợc t cợc a Ái Phợc ng, tuy em không khợc, nhợc ng tôi cợc m nhợc n đợc cợc ánh mợc t ợc y sợc u thăm thợc m và chợc c là em đợc ng khợc trong lòng. Tôi hợc i hợc n vì mình đợc gieo thêm nợc i buợc n đợc đau cho Ái Phợc ng. Đợc ng lợc i tôi không nên khuợc y đợc ng tâm tợc cợc a Ái Phợc ng bợc ng nhợc ng tin buợc n mà tôi đợc nhợc n đợc cợc đợc cho đợc a em đợc ng thợc ng kia nuợc niợc m hy vợc ng mà sợc ng vợc i đợc con thợc đợc i cho đợc n thợc ng, qua ngày.

Trong ngày trao trợc tù binh sau Hiợc p đợc nh Paris, tôi đợc dò danh sớch tù binh VNCH trên nhợc ng tợc nhợc t báo, đợc cợc Cợc ng sợc n trao trợc , nhợc ng không thợc y tên Châu Đợc Phúc đợc cợc . Tôi nghĩ Ái Phợc ng chợc cợc cũng đợc chăm chú, hợc i hợc p dò tợc ng tên tù binh đợc cợc thợc vợc tợc ngợc cợc tù Cợc ng sợc n và thợc t vợc ng nợc khi chợc ng thợc y tên chợc ng.

Hợc n 16 năm sợc ng trên đợc t Mợc , vợc tôi vợc n còn liên lợc cợc vợc i Ái Phợc ng và đợc cợc biợc t em vợc n ợc vợc y thợc chợc ng, nuợc đợc con 2 gợc i, 1 trai, bợc giợc đợc a nào cũng lợc n khôn, lợc p gia đợc nh, làm ăn phợc đợc t. Đợc a con gợc i tên Tuyợc n đợc cùng chợc ng vợc t biợc n tìm tợc do, hiợc n đợc đợc nh cợc ợc Canada.

Vì muợc n biợc t rõ rang sợc hy sinh đợc ng cợc m cợc a đợc a em “cợc t chèo” Châu Đợc Phúc, tôi đợc nhợc Đợc Truyợc n Hợc nhợc VHN nhợc n tin cùng chiợc n hợc u đợc ng đợc i cợc a Phúc, yêu cợc u hợc cho tôi biợc t tin tợc cợc vợc Phúc. Tôi đợc cợc Cợc u Trung Tá C. cợc a Bợc Chợc Huy Tợc u Khu Quợc ng Tín trợc cợc kia, hiợc n đợc nhợc cợc ợc Texas, thuợc t lợc i rờn mợc ch biợc n cợc cợc a “Mùa Hợc Đợc Lợc a” mà căn cợc West Quợc Sợc n, còn gợc i là Đợc n Liợc t Kiợc m là mợc cợc tiêu cợc a đợc chợc quân:

Trung Tá C. ra căn cợc West Quợc Sợc n nợc m giợc a Viợc t An và Hiợc p Đợc đợc bàn đợc nhợc kợc hoợc chợc phòng thợc vì có tin đợc chợc sợc tợc n công căn cợc nợc y.
Bợc ng 5 giợc sáng ngày 12 tháng 3 năm 1972, Đợc cợc công Viợc t cợc ng tợc n công căn cợc . Chúng đợc t nhợc p và làm chợc tình hình, kêc gợc i lợc cợc lợc ng ta đợc ng ợc n núp trong công sợc phòng thợc , hợc m

NỘI NHỒ KHÔN NGƯỜI

Tác Giả: Kha Lăng Đa

Thứ Năm, 16 Tháng 2 Năm 2012 10:10

truy n tin h y ra đ u hàng. Trung tá C. b th ng, tr n trong m t lô-c t cùng v i m t ng i lính truy n tin. Ông hoàn toàn b m t liên l c v i Thi u tá Nguy n văn Bê – Ti u đoàn tr ng và Đ i úy Châu Đình Phúc- Ti u đoàn phó. Nh ng ngày y, mây mù bao ph vùng tr i, phi c không bay đ n oanh kích, y m tr đ c. Pháo Bình ta b n liên t c chung quanh căn c nên Trung tá C. không th nào ra kh i n i n tr n đ c.

Đ n ngày hôm sau, Vi t C ng đem công binh đ n kêu g i sĩ quan và lính còn n tr n h y ra hàng, n u không, chúng s đ t ch t n phá h y căn c .Trung tá C. cùng 5 sĩ quan ra đ u hàng, b chúng b t, đ n đi. Trên đ ng đi, ông g p Thi u tá Bê – Ti u đoàn tr ng cũng b b t làm tù binh. Thi u tá Bê cho Trung tá C. bi t, Đ i úy Châu Đình Phúc và m t sĩ quan Đ i đ i tr ng b ch t trong ti ng n đ u tiên khi đ c công VC đ t nh p và khai h a. T t c tù binh b đ a v tr i tù r ranh t nh Kontum và Qu ng Ngãi.

B giam c m m t th i gian, Thi u tá Bê k t h p v t thoát cùng 5 sĩ quan c a S Đoàn 22 B Bình. Th a lúc đi làm lao đ ng kh sai, 2 tên cán b võ trang s ý, Thi u tá Bê chém ch t chúng nó, đ t vũ khí r i ch y vô r ng. Ch ng may trên đ ng t u thoát, Thi u tá Bê cùng anh em g p m t đ n v c a Vi t c ng. Hai bên b n nhau, Thi u tá Bê cùng 2 sĩ quan b t th ng còn 3 ng i kia b b t s ng. Sau đó, chúng hành h tù binh trong tr i đ m i cách đ tr thù.

Năm 1973, Trung tá C. đ c trao tr tù binh khi ông đã ki t l c, đi không n i ph i nh Đ i úy N.D.A – Pháo đ i tr ng c a căn c West Qu S n và 1 ng i n a v òng ông ta đi đ n 7 ngày đ ng m i t i đ a đ m trao tr tù binh.

Qua l i t ng thu t c a Trung tá C., tôi nghĩ n u Phúc b b t làm tù binh thì ch c th nào nó cũng k t h p v i Thi u tá Bê – ti u đoàn tr ng đ v t ng c và ch c Phúc s cùng chung s ph n v i Thi u tá Bê khi ch m súng v i C ng quân trong r ng.

Vùng ranh gi i 2 t nh Kontum và Qu ng Ngãi núi non trùng đ p, ch n ch , r ng già r m r p, thâm u v i ng n Ng c Lĩnh cao trên 9.000 feet. Ngày tr c bi t phái cho Tr i Bi t Kích B.15 b bên kia đ u c u DakPla c a t nh Kontum, tôi th ng bay qua vùng n y và nghĩ r ng n u b h cánh ép bu c xu ng n i đây, may m n đ c s ng còn thì cũng khó mà m u sinh thoát hi m. Thi u tá Bê th t là m t sĩ quan c a QLVNCH d ùng c m, can tr ng đã quy t không đ i tr i chung v i quân thù. Vi t c ng n m v ng đ a th vùng n y vì là đ a bàn ho t đ ng c a chúng (“R ng nào, c p n y!”). Thi u tá Bê và 5 sĩ quan kia v i h a l c ít i làm sao ch ng n i v i đ n v đ y đ đ n đ c c a C ng quân, nh “mãnh h nan đ ch qu n h”! Anh đã ch t đi nh ng đã nêu cao t m g ng anh hùng b t khu t muôn đ i, theo truy n th ng c a nòi gi ng R ng Tiên.

Tôi nh n đ c tin t c chính xác v Phúc trong vòng m t tháng thì Ái Ph ng đ c đ a con gái b o lãnh sang Canada. Tôi g i đ n tho i thăm em y và k l i chuy n đ n Li t Ki m b th t th theo l i Trung tá C. t ng thu t. L n n y, Ái Ph ng không ch ng ch l i tôi nói n a, nh ng ch c em cũng bu n nh , ti c th ng ng i b n tình chung đã ra đi không bao gi tr l i.

V ch ng tôi h a s qua Canada thăm em, nh ng ch a đi đ c. Mùa Xuân năm nay, i mi n l nh giá, ch c em s nh quê nhà và nh th ng ch ng em đã hy sinh vì chính nghĩa qu c gia, noi g ng v anh hùng dân t c Hoàng Di u, thành m t thì ch t theo thành. Thân xác c a Phúc không bi t b vùi đ p n i đâu!? Nó không đ c n m trong c quan tài ph c T Qu c và không đ c an táng đ i “n m m danh đ”. Theo quan ni m s ng c a tôi, ng i nào an i tôi

NỘI NHẤT KHÔN NGƯỜI

Tác Giả: Kha Lăng Đa

Thứ Năm, 16 Tháng 2 Năm 2012 10:10

lúc họ n n, đau bu n, cũng đ cho tôi mang n ng i y. Do đó, tôi không th nào quên đ c ân tình c a Phúc đ i v i tôi khi Phúc mua cái nanh heo r ng mà nó cho là bùa h m ng, nh ng không dùng bấu v t y đ che thân mà t ng cho tôi đ tôi đ c an toàn trong nh ng phi v bay y m tr hành quân. Nó ch nghĩ t i sinh m ng c a tôi mà quên c b n thân c a nó! Riêng Á Ph ng th t x ng đáng nêu g ng m t ng i v th y chung, th ti t th ch ng, nuôi con đ n tu i khôn l n, thành nhân, v t qua bao sóng gió c a cu c đ i. Có l đ i su i vàng, Phúc cũng đ p lòng vì có đ c m t ng i v hi n gi tròn th c và v n v câu “t đ c, tam tùg”.

Kha Lăng Đa